

Bigift – et interessant stof

En opfølgning af artiklen i SDE-nyt 2008-1

Som en fortsættelse af den artikel, DB skrev i SDE-nyt nr. 1, 2008, vil jeg fortælle videre om dette mærkværdige stof og tilstræbe at gøre det både simpelt og konkret.

Anvendelse af bigift i medicinen kan spores tilbage til den græske Hypocrates (medicinens far) fra 400 år f.Kr.

Dødelig dosis

Den dødelige dosis af bigift er 19 bistik/kg, og for en biavler på 75 kg giver det derfor ca. 1.400 bistik (vel at mærke ved en ikke allergisk person!)

Det, vi alle ved om bigift, er, at det gør ondt at få et bistik, og at det kan være farligt for nogle enkelte mennesker. Så, hvorfor skal vi bruge tid på at læse mere om dette generende stof?

Fremragende egenskaber

Grunden er, at bigift, (som DB fortalte i sit indlæg), har en del fremragende egenskaber, bl.a. er bigift ét af de bedste smertestillende stoffer, der eksisterer!

Der er mange lande i verden, f.eks. Japan, Kina og USA, hvor bigiften anvendes som medicin. Gigt- og skleroseramte mennesker er storforbrugere af bigift.

Flere metoder

Bigift kan anvendes på forskellige måder:

- a) ved at lade levende bier "aflevere" giften,
- b) ved at anvende tør bigift (apitoxin).

Begge metoder har fordele og ulemper. Eksempler på ulemper er, at bigifts styrke (ved at anvende levende bier) kan variere noget i løbet af bisæsonen, at bierne ikke er til rådighed hele året rundt (i hvert fald i Danmark), og at bierne kan dø, når den stikker. Den tørre bigift er på den anden side dyr og noget besværlig at producere.

Fordelen ved anvendelse af levende bier er, at de er tilgængelige for alle biavlere. Fordelen ved den tørre bigift er, at den er standardiseret, dvs. at effekten er ensartet mellem partier, og at bierne ikke behøver at dø for at producere bigift.

Metode a: Levende bier

Figur 1

En af måderne er at sætte bier direkte på det sted, man vil lade den stikke, eller ved at sætte bier på et lille metalnet, som det ses i figur 1, (dvs. nettet bliver placeret mellem bierne og huden). Dette gør, at man kan regulere dybden på stikket, og bierne mister ikke sin brod.

Den anden måde er, at tage brodden ud af en bi og bruge den til at stikke hurtigt flere steder (3-10 steder). Dette gør, at stimuleringen af

giften bliver mindre, end hvis man bruger en bi hvert sted.

Figur 2

Antal stik, stikdybde og ekspositions tid (dvs. den tid man lader brodden sidde) er afhængig af det, man vil opnå, eller om man er vant til bistik. Mange stikker med bier på akupunkturpunkter. Hvilke akupunkturpunkter, der anvendes, afhænger af patientens lidelser.

Nogle dygtige apiterapeuter¹ har opdaget, at bierne er bedre end os til at finde uro / ubalance i energien. Så, de lader bare bien selv "vælge" den rigtige placering for det akupunkturpunkt, de vil bruge.

Figur 3

Det er ikke ligegyldigt, hvilke steder på kroppen, vi lader os stikke. Vi må vælge "yang" steder og ikke "yin"

¹ En apiterapeut er en person, der udøver apiterapi, dvs., behandler folks lidelser med biprodukter

steder i kroppen. Yang-steder er ryggen, lænden, ydersider af ben og arme. Det skal tages i betragtning, om vi er vant til stik (og om vi kan tåle bigift!). Det er bedst at begynde med et enkelt stik f.eks. i ryggen, lige ved taljen, se figur 3.

Hvis man aldrig har fået et bistik, kan man ikke vide, om man har allergi. Det er der ikke så mange biavler-læringer, der tænker på, før de får deres første stik!

Metode b: Tør bigift

Tør gift (apitoxin) sælges i opløsning til injektion (som regel under huden). Apitoxin produceres forskellige steder i verden og bliver kontrolleret, så en bestemt mængde apitoxin har samme effekt, uanset hvor den er produceret.

Apitoxinen egner sig både til behandling af sygdomme og til desensibilisering, fordi man nøjagtigt kan bestemme mængden af gift (det kan man ikke gøre med en bi). Apitoxin må i de fleste lande kun ordineres af læger, men i Danmark er det slet ikke tilladt, fordi apitoxin ikke er godkendt som medicin.

Endelig findes der på verdensmarkedet produkter fremstillet på basis af bigift til homøopati.

Godt mod mange lidelser

Udover at være et fremragende stof imod smerte ved bl.a. gigt har bigiften effekt mod f.eks. forhøjet blodtryk, hovedpine og nogle neurologiske lidelser. Desuden fremmer bigiften kroppens forsvarsmekanismer, fremmer heling af hud og knogle; og kan af den grund godt anvendes ved sygdomme som f.eks. AIDS, herpes zoster og forskellige former for eksem og arvæv. Bigift beskytter mod stråling.

Kontroversielt

Bigift er uden tvivl det mest kontroversielle af alle biprodukter: Vi kan komme rigtig galt af sted med den, men godt anvendt kan den gøre livet mere tåleligt for dem, der lider.

Bigift har en del kontraindikationer², og vi skal derfor ikke bruge den på meget svækkede mennesker: Folk der indtager beta-blokkere (det er en form for hjertemedicin), eller som har nedsat binyre-, lever-, hjerte- eller nyrefunktion, m.m.

Allergi

Den største kontraindikation er uden tvivl allergi. Én ting er, at stedet, hvor bien har stukket, hæver og giver smerter. (Nogle gange er hævelsen temmelig voldsom). Noget andet er, at man efter stikket begynder at mærke generelle symptomer, dvs. symptomer, der optræder andre steder i kroppen end dér, hvor vi blev stukket. Det kan være ændring i åndedrættet, svimmelhed, koldsved, indsnævring af ganen. Disse generelle symptomer er de farlige og de kan udvikle sig så voldsomt og så hurtigt, at det kræver øjeblikkelig kontakt til sundhedsvæsenet og livreddende førstehjælp.

Vær forsigtig

Hvis man skulle få lyst til at eksperimentere med bistik med andre end sig selv, og man som følge heraf kommer ud for et grimt uheld, står man med hele ansvaret, herunder eventuel erstatning til skadelidte, og hér dækker biavlerforsikringen ikke.

Mange mennesker vil måske kontakte en biavler efter at have læst dette

² Herved forstås sygdomme eller tilstande, hvor anvendelsen af det omtalte præparat udsætter patienten for en risiko, der i de fleste tilfælde overstiger den, der foranlediges af sygdommen.

indlæg og prøve på at få behandling med bigift. Til dem vil jeg give dette gode råd: Anskaf jer nogle bifamilier, bliv biavler og behandl jer selv med jeres egne bier.

Bien giver sit liv

Når vi behandler os med bigift, skal det etiske aspekt også dækkes: Bierne dør, når de stikker - eller kan dø afhængig af hvilken metode, vi vælger. Sagt på en anden måde: Bien ofrer sit liv for at lindre vores problemer. Vi skal hverken misbruge eller mishandle dem. De skal respekteres som alle andre former for liv.

Udover at anvende bigift i form af bistik eller sprøjte er det muligt at bruge den i creme f.eks. til meget effektiv massage af ømme steder på kroppen.

Bruges med omtanke

Hypocrates, medicinens far, har sagt: **"prima non nocere"**, dvs. at den vigtigste del af en behandling er, at man ikke beskadiger eller gør fortræd. I dette indlægs sammenhæng kan jeg fortolke Hypocrates udsagn på to modsatte måder: Bigift kan skade, så vær forsigtig med dens omgang; og den anden måde er, at hvis jeg har smerter i min krop, hvorfor så anvende skadelig medicin, når bigiften godt anvendt ikke giver så mange bivirkninger?

Tak til Pedro Perez Gomez, Moises Asis, Apimondia og Stefan Stangaciu for deres oplysninger om emnet, og til Pedro for billederne.

Silvana Lund